

ושת"י כדי שהגוף יהי בריא לעבודת ה'.

כ"ח סיון - בו ניצלו כ"ק אדמו"ר מה"מ והרבנית¹

יום התוועדות והתחזקות במילוי השליחות

א. נקבע על ידי רבים מישראל ליום התוועדות וקבלת החלטות טובות בכל הפעולות וההחלטות והיהדות והמעיינות חוצה, וכבר ראו התוצאות מהתוועדות אלה במעשה בפועל במשך יותר מג' שני חזקה².

ב. בודאי יהי' כך גם מכאן ולהבא, וגם בשאר המקומות, הן מצד ענין ה"חזקה", והן מצד כללות הענין ד"מצוה גוררת מצוה"³.

ג. יש להתחזק ולהוסיף ביתר שאת וביתר עוז במילוי השליחות שהטיל נשיא דורנו על כל אחד ואחד מדורנו זה לעסוק בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, ובאופן שההתעסקות בהשליחות תהי' "בכל כחו", ועוד יותר מכפי כחו⁴.

ימי הקיץ

להתכונן לימי הקיץ באופן הראוי

א. יש לעורר ולזרז אודות הפעולות והמבצעים השייכים במיוחד לימי הקיץ, הן בנוגע לאנשים והן בנוגע לנשים והן בנוגע לטף, כל אחד ואחד לפי ענינו⁵.

ב. מטבע בני אדם שבזמן הקיץ [מתגבר טבע העולם כו'⁶ ו]נמשכים יותר לעניני הגוף, שלכן, יש צורך בזהירות וזריזות יתירה [ובירור המידות⁷] כו'. ולזה דרושה הכנה המתאימה – שההתעסקות בעניני הגוף תהי' מתוך קדושה⁷, ולדוגמא אכילה

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) לפרטי המאורעות ראה בארוכה קונטרס כ"ח סיון תנש"א. ראה בארוכה משיחת ש"פ שלח, כ"ח סיון תשמ"ט - התוועדות ע' 383 ואילך. ושם ע' 393: "שאז התחילה תנופה חדשה בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות, ע"י כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, ביסודו המוסדות המרכזיים "מחנה ישראל", "קה"ת", ו"מרכז לעניני חינוך". ושם הערה 97: יום ב' כ"ח סיון ה'תש"א, בו ניצלו כ"ק אדמו"ר שליט"א והרבנית . . . מעמק הבכא והגיעו צלחה לארצות הברית. המר"ל. ועוד.

2) משיחת ש"פ שלח, כ"ח סיון תשמ"ט - התוועדות ע' 393.

3) משיחת ש"פ שלח, כ"ח סיון תשמ"ט - התוועדות ע' 399: "וכיון שכן, בודאי וכו'".

4) ש"פ שמיני מבה"ח וער"ח אייר תשמ"ח - התוועדות ע' 215-6: "ע"פ הוראת חז"ל ש"חוזרין ומזרזין אותו בשעת מעשה" יש לעורר ולזרז עוה"פ וכו'".

5) משיחת אחרון של פסח תשמ"ח - התוועדות ע' 174: "כאן המקום להזכיר כמה ענינים השייכים לאחרון של פסח, סיום החג - שלאחריו מתחילים ימי הקיץ . . . (ב) בנוגע לעניני עבודה דבירור המידות - כמ"ש רבינו הזקן בסידורו שנוהגין לומר פרקי אבות פרק אחד בכל שבת שבין פסח לעצרת", וטעם הדבר - כמבואר במפרשי מסכת אבות - שבימי הקיץ מתגבר טבע העולם כו', ולכן יש צורך להוסיף בעבודה דבירור המידות".

6) שיחת יום ב' דחג השבועות תשמ"ח - התוועדות ע' 441: "וכאן המקום להזכיר גם ענין שהזמן גרמא - להתכונן לימי הקיץ באופן הראוי: מטבע בני אדם שבזמן הקיץ . . . ומטעם זה נהגו ללמוד פרקי אבות בשבתות הקיץ, שיש בהם עניני מוסר ומידות טובות, עד להנהגה ע"פ מידת חסידות. ולזה וכו'".

ג. [ועיקר⁸ ש]צריך להיות הוספה והדגשה יתירה גם בעניני הנשמה, דמכיון שאצל בני ישראל נשמתם עיקר וגופם טפל⁸, הרי, אם ניתוסף שימת-לב בנוגע לעניני הגוף, על אחת כמה וכמה שצריכה להיות הוספה יתירה בשימת-לב בנוגע לעניני הנשמה⁹.

שלא יגרע מאומה בלימוד התורה בתקופת הקיץ, ואדרבה

ד. להשתדל שאצל כל ילד וילדה מישראל לא יגרע מאומה חס ושלום בלימוד התורה שלהם גם בתקופת הקיץ, אלא אדרבה, להוסיף בזה, ועל אחת כמה וכמה בנוגע להילדים אשר בכל השנה כולה אינם מקבלים חינוך על טהרת הקודש¹⁰.

ה. ההוספה בתורה בענין שהזמן גרמא - הלכות בית הבחירה - צריכה להיות גם אצל הילדים הנמצאים במחנות-קיץ¹¹.

לרשום את הילדים למחנות קיץ ומבעוד מועד

ו. כל אחד ואחד יעשה כל התלוי בו [להשתדל [ביותר וביותר¹²] ככל האפשר¹³] לעורר את שכנו הקרוב, או אפילו שאינו קרוב, עד כל יהודי שיכול להגיע אליו – שהורים יהודים ידאגו לשלוח את ילדיהם ל"קעמפ" (מחנה-קיץ) הקשור עם חינוך הכשר עד – על טהרת הקודש¹⁴.

ז. במחנות קיץ גופא יש מחנות-קיץ שמקומם בעיר, ויש מחנות-קיץ שמקומם בשדה, ויש עילוי במחנות-קיץ שבשדה לגבי מחנות קיץ שבעיר¹⁵.

7) שיחת יום ב' דחג השבועות תשמ"ח שם: "כראוי למעלת הגוף דבני ישראל ש"גופא דלהון קדישא" . . . ולדוגמא: אכילה ושת"י כדי . . . כמבואר בהלכות דעות להרמב"ם, ובקיצור - בספר תניא קדישא".

8) תשמ"ח שם ע' 2-441: "ועוד וגם זה עיקר - שנוסף לכך שעניני הגוף נעשים מתוך קדושה, צריך להיות הוספה . . . גם בעניני הנשמה . . . כלומר, אפילו כשהגוף היא באופן של קדושה כו' ה"ה טפל אל הנשמה, "כמאמר הלל . . . שהוא הולך לגמול חסד עם העלובה ועני" הוא גופי" - הרי אם וכו'".

9) תשמ"ח שם: "שהיא עיקר מציאותו, כל חד לפום שיעורא דילי, עד להוספה שלמעלה משיעור, ומתוך שמחה וטוב לבב".

10) משיחת ש"פ במדבר, מבה"ח וער"ח סיון תשמ"ט - התוועדות ע' 226: "לנצל את חופשת הקיץ להחדיר בהם תורה ויהדות וחינוך על טהרת הקודש, ובאופן ד"פעולה נמשכת" בכל הימים שלאח"ז".

11) שיחת תענית שבעה עשר בתמוז - נדחה - תשמ"ח - התוועדות ע' 50.

12) ש"פ בלק, י"ז תמוז (נדחה) תשמ"ח - התוועדות ע' 35: "בתקופת תמוז מתגבר אור וחום השמש, תקופת הקיץ, אשר ענין זה "נשתלשל" מהתגברות תוקף הגילוי ד"שמש היר".

ומכיון שבתקופה זו נהוג (במדינה זו וכו"ב) לשלוח את הילדים והילדות ל"מחנה קיץ" - יש להשתדל ביותר וביותר שכל ילדי ישראל יהיו ב"מחנה קיץ" שבהם מאיר הגילוי ד"שמש היר", כלומר, מחנות קיץ הכשרים, עד לטהרת הקודש".

13) ש"פ אמור תשמ"ח - התוועדות ע' 7-336: "בעמדתנו שבעות אחדות לפני זמן (שנקרא בשם) ה"חופש" דימי הקיץ, כאשר רבים מילדי ישראל אינם נמצאים במסגרת הלימודים הרגילה - יש להשתדל ככל האפשרי שיהי' זה "חופש" מענינים חילוניים, כדי להוסיף עוד יותר בעניני קדושה, תורה ומצוותי, כולל בפרט הענין ד"בכל דרכיך דעה", ע"ז שיפעלו על ההורים לשלוח את הילדים למחנות-קיץ דחינוך הכשר, עד לחינוך על טהרת הקודש".

14) ש"פ שמיני, מבה"ח אייר תש"נ - התוועדות ע' 91: "כיון שילד לא נמצא בבית ספר, הרי הוא ניתן להשפעה יתירה מסביבתו וחבריו, ולפעמים - השפעה שאינה מתאימה לילד יהודי לכן זהו הזמן המתאים שכל אחד . . . שבו יהי' הילד מוקף וחודר ברוח של תורה ומצוות".

15) ש"פ עקב תש"נ - התוועדות ע' 162: "ולהעיר, שבמחנות . . . וע"פ המבואר לעיל בנוגע למעלת השדה דוקא, מובן, שיש עילוי וכו'".

[לעיל שם ע' 153: "...שבחודש אב . . . מתחילה ההכנה לחודש אלול . . . חודש התשובה והרחמים, שבו יוצא המלך מהעיר להשדה, ואנשי השדה מקבלין פניו בשדה, והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם, וממלא בקשותיהם כו', שבו מודגשת מעלת העבודה דבירור והעלאת המטה (שדה) דוקא".]

השליחות של המדריכים והמדריכות

יא. השליחות של המדריכים והמדריכות של מחנה-הקיץ [היא], שילמדו עם הילדים ויסבירו להם את המשמעות שבאמירת ברכה בנוגע לדברים המתרחשים במחנה וקשורים עם אכילה ושתייה, וכן בנוגע לקריאת שמע על המיטה לפני שהולכים לישון²².

יב. העיקר הכי גדול – [הוא] שאפי' כשהקיץ הוא ארוך, וממילא לכאורה מדוע עליו (או עלי') למהר, בכל זאת אין לאבד רגע, ועל אחת כמה וכמה לא לאבד יום שלם או יותר, אלא צריך לנצל את הזמן באופן מהיר²³.

יג. ועוד ועיקר שכל רגע מהקיץ ינוצל לזרז עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו²⁴.

עריכת מסיבת סיום במחנות קיץ

שיעשו "מסיבת סיום" בכדי לעשות סיום מכל הפעולות וכו' שנוספו בהמחנה

א. נכון ביותר, שלפני שנוסעים מהמחנות, יעשו בכל מחנה "מסיבת סיום" עבור כל הילדים, והמדריכים (או מדריכות) והנהלה, בכדי לעשות סך-הכל וסיכום מכל הפעולות הטובות שנתוספו במשך שהייתם במחנה²⁵.

לחזק היראת שמים אצל הילדים שיהי' פעולה נמשכת כשחוזרים הביתה

ב. וכן לחזק יותר היהדות ויראת שמים אצל הילדים (וכמדובר כמ"פ במעלת ההשפעה דמחנות קיץ, ששם הילד מסתובב בכל המעט-לעת עם יהודים ויהדות, רוח שחדור ביראת השם ואהבת השם וכו'), על מנת לעורר את כל אחד ואחת, שיקחו אתם ויהי' פעולה נמשכת בשעה שהוא (היא) חוזר הביתה וילך לחדר או תלמוד תורה וכיצא בזה²⁵.

ג. נוסף להשפעה על הילד עצמו, יהי' גם "נר להאיר" להשפיע על חבריו (וילדות – על חברותיהן), וגם – על הוריהם (בכבוד ודרך ארץ), שיכולים לפעול ברוב הפעמים על ההורים יותר מאחרים, מבוגרים²⁶.

עניני קודש, אע"פ שמצד הנהלת המוסד חינוך אין חיוב וציווי דשמירת סדרי הלימוד, ע"ד "אני איני מצוה לך", כי אם, "לדעתך" – לשלוח כל בני ובנות ישראל למחנות קיץ הכשרים, ועד לחינוך על טהרת הקודש, שבהם יהיו כל שעות היום והלילה (ללא הפסק של השפעה אחרת, אפילו שהיא כשרה, כבעניני הרשות בפסחות) באווירה של תורה ויהדות, ובאופן ד"פעולה נמשכת" על ובכל הימים שלאח"י.

22) ר"ד משיחת יום ה' בדר"ח תמוז תש"א - לתלמידות המסיימות ד"בית רבקה" ולמדריכות דמחנות-קיץ תחיינה: "בשעה שנמצאים במחנה-קיץ - הרי זוהי השליחות .. [ועד] בנוגע לברקים ורעמים, שהיו בימים ובשבעות האחרונים פעמים רבות בעיר ובשכונה זו וברחובות אלו - הרי ניתוספו הברכה הקשורה ברעם - "שכחו וגבורתו מלא עולם", ובברק - "עושה מעשה בראשית". ובודאי לא היה צורך להזכיר זאת לילדים שנמצאים שם, אלא הם ברכו בעצמם. ובודאי שהילדים זוכרים זאת, והדבר נחקק בזכרונם עד שאפי' כשיעבור משך זמן ללא רעם וברק, ואח"כ הם יתרחשו שוב - יודע כבר הילד איזו ברכה לעשות, ועושה זאת עם כל החיות והתמימות, בהתאם להנהגה של ילד (ובמיוחד ילד יהודי) שהוא חודר בתמימות וחיות וחוזק בכל עניניו. והילד גם עושה זאת בהתלהבות והתפעלות מיוחדת, (כי כשילד יהודי שומע רעם וברק הוא מתפעל יותר מאשר אביו או אמו, ואף מאחיו הגדול או אחותו הגדולה)".

23) ר"ד תש"א שם. [כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן חבילות של שטרות להנהלה ע"מ לחלקן לתלמידות. ואח"כ אמר:] קיץ בריא וקיים שמח, ועוד ועיקר וכו'.

25) ש"פ שופטים תשמ"ח - התוועדות ע' 252: "כמ"ש "והשיב לב אבות על בנים - על ידי בנים", וכפי שרואים בפועל שילדים, ובפרט עם הלבביות שלהם יכולים לפעול ברוב הפעמים וכו'".

ת. הפעולה בזה צריכה להיות בהקדם האפשרי - [כשהורים מתחילים לחשוב היכן יהיו, יבלו ילדיהם בזמן הקיץ¹⁶], עוד לפני בוא הזמן שההורים רושמים את ילדיהם למחנות-קיץ, שכן לאחר הרישום כו' קשה יותר לשנות את הנעשה כבר, ומה גם שהשינוי כרוך עם טירחא והוצאה יתירה¹⁷.

ט. [הנ"ל הוא] הן בנוגע לילדים שבמשך השנה אינם מקבלים, לדאבונו, חינוך הכשר, שזוהי ההזדמנות הטובה ביותר [אפי' מבית ספר¹⁸] להחדיר בהם תורה ויהדות, ולאחרי שמתרגלים בזה במשך זמן - הרי "הרגל נעשה טבע" שהולך ונמשך בכל הימים שלאחרי זה¹⁹.

י. [הנ"ל הוא הן] ²⁰ בנוגע לילדים שגם במשך השנה זוכים לקבל חינוך על טהרת הקודש - אשר במשך כל המעט-לעת מנותקים הם מ"המונה של רומי", ואינם צריכים להשתדל בעצמם ד"לא יתבייש מפני בני אדם המלעיגים", שפוגשים בהם במשך השנה, בהיותם בעיר, ועל דרך זה בשאר ענינים דוגמתם²¹.

ולהעיר מש"פ עקב תש"נ הערה 140 - התוועדות ע' 157: "והוסיף כ"ק אדמו"ר שליט"א: "ובודאי יבדו את הילדים דמחנה גן ישראל והמדריכים שלהם - הנוכחים בהתוועדות בלבושיהם המיוחדים ש"כל רואיהם כירום" שהם ילדי מחנה גן ישראל - באמירת לחיים, לחיים ולברכה, לחיים טובים ולשלום, וינגנו ניגון הקפות דשמחת תורה (ניגונו של בעל ההילולא), ביחד עם קבלת החלטות טובות להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בלימוד התורה וקיום המצוות בהידור".

16) ש"פ שמיני, מבה"ח אייר תש"נ - התוועדות ע' 91: "בימים אלו מתחילים הורים לחשוב היכן יהיו, יבלו ילדיהם בזמן הקיץ, (המכונים) "ימי החופש" מבתי הספר .. לכן זהו הזמן המתאים וכו'".

17) ש"פ אמור תשמ"ח - התוועדות ע' 337: "כמובן ופשוט". וראה משיחת אחרון של פסח תשמ"ח - התוועדות ע' 174: "כאן המקום להזכיר כמה ענינים השייכים לאחרון של פסח, סיום החג - שלאחרי מתחילים ימי הקיץ .. להשתדל שגם במשך ימי הקיץ יקבלו ילדי ישראל חינוך על טהרת הקודש, ועל"פ חינוך הכשר, במחנות-קיץ הכשרים, עד לטהרת הקודש, לרשמים בעוד מועד וכו'".

18) ראה ש"פ שמיני, מבה"ח אייר תש"נ - התוועדות ע' 91-2: "...ואדרבה: כמדובר פעמים רבות, שזוהי הזדמנות מיוחדת בחינוך ילדים, ובכמה ענינים - יש בזה מעלה אפילו לגבי בית ספר: בבית ספר נמצא הילד רק חלק מהיום, ובשאר חלקי היום לא תמיד בטוחים איזו השפעה הוא מקבל; משא"כ ב"קעמפ" (שבו הוא שוהה בכל משך המעט-לעת), הרי הוא בכל היום והלילה באותה סביבה, ברוח התורה ומצוותי', במילא יש לזה עליו השפעה חזקה ביותר, גם כאשר הוא חוזר אחרי הקיץ, וכפי שרואים בפועל.

ובהתחשב בכך שזה נוגע לחינוך הילד, היסוד של כל חייו, כמ"ש חנוך לנער ע"פ דרכו כשי יזקין לא יסור ממנה, וגם השנים שבין נערות וזקנות, הרי זה נוגע לחיי הנישואין שלו, להקים בית בישראל עם בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות, עד סוף כל הדורות - מובן גודל האחריות והזכות וגודל ההשתדלות שצריכה להיות בזה, ב"הועמידו תלמידים הרבה", באופן שהתלמידים יעמידו עוד תלמידים וכו', כולל ע"י ההשפעה והחינוך דמחנה קיץ".

19) ש"פ בלק, י"ז תמוז (נדחה) תשמ"ח - התוועדות ע' 36. 20) תשמ"ח שם: "ומובן בפשטות - ואין צורך להאריך ולבאר - גודל ההשפעה דמחנות קיץ אלו .. והן בנוגע לילדים שגם וכו'".

21) תשמ"ח שם: "שגם אצלם ניתוסף בתורה ויהדות על ידי זה שנמצאים במשך תקופה ארוכה (לפי ערך) ב"מחנה קיץ", אשר במשך כל המעט-לעת, ביום ובלילה מנותקים הם וכו'".

וראה שיחת תענית שבעה עשר בתמוז - נדחה - תשמ"ח - התוועדות ע' 49-50: "יש צורך בהשתדלות יתירה לחנך הילדים והילדות ע"פ התורה .. אמנם במשך השנה קשה ביותר לפעול שבמשך כל היום כולו, בכל שעות המעט-לעת, יהיו הילדים בד' אמות (לא רק כשרים, אלא גם) על טהרת הקודש, שהרי, מזמן לזמן יוצאים גם ל"רשות-הרבים" (בגלל שנמצאים בגלות כו'), ששם מנשבות רוחות מצויות, ולפעמים, גם רוחות בלתי-מצויות ובלתי-רגילות .. ולכן, ההזדמנות הטובה ביותר לכך היא - בזמן הקיץ, כשמכניסים את הילדים במחנות קיץ על טהרת הקודש, אשר, במשך כל היום כולו, כל שעות המעט-לעת, ללא הפסק כלל, נמצאים בד' אמות על טהרת הקודש, ולאחרי שנמצאים במצב זה **במשך זמן**, כמה ימים ושבעות כו', אזי, "הרגל נעשה טבע" (החל מטבע שני, ועד לטבע סתם), שפועל על כללות הנהגתם במשך כל השנה כולה, שתהי' על טהרת הקודש".

וראה משיחת ש"פ שלח, כ"ח סיון מבה"ח תמוז תשמ"ט - התוועדות ע' 394: "והדגשה מיוחדת בענין שהזמן גרמא במיוחד בימי הקיץ לנצל את תקופת החופש שקיימת בפועל בכ"כ מוסדות חינוך ל"חופש" מעניני חול, ע"י ההוספה עוד יותר בכל

נא תללות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind,or:www.iChossid.com

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ראש חודש תמוז - חודש הגאולה:

התחלת ההכנה להתוועדויות "ב-ג"ג תמוז - ובהוספה א. להתחיל בהכנות להתוועדויות בקשר עם חג הגאולה, "ב-ג"ג תמוז, ברוב עם הדרת מלך, כנהוג בכל שנה ושנה, בכ"כ מקומות, ובודאי יתווספו עוד מקומות, ובכל המקומות שעושים בהם את ההתוועדויות - תהי' הוספה הן בכמות והן באיכות.²

ג' תמוז - התחלת ופתיחת הגאולה

שייכות יום זה לכל אחד מישראל ובכל שנה א. ג' תמוז³ - התחלת ופתיחת הגאולה של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, גאולה ממצב דהיפך החיים ממש⁴, והתחלת ופתיחת השלב החדש בהפצת המעיינות חוצה בחצי כדור התחתון⁶ - שייך לכל אחד ואחת מישראל.⁷

ב. "הימים האלה נזכרים ונעשים" - שבבוא ימי הגאולה החל מג' תמוז⁸, בכל

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת המועדים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלכת בלבד.

1) ראה ש"פ קורח תשמ"ט - התוועדויות ע' 405: "ועד שכל החודש נקרא כמנהג כמה וכמה מבני ישראל על שם זה - "חודש הגאולה". ושם ע' 417: "וענין זה מובן גם לקטנים . . . מסבירים להם שבדורנו זה נתגלה ענין חדש בחודש תמוז - ענין שהתחיל אצל חסידי חב"ד, ומהם ועל ידם נמשך לכל בני - גאולתו של כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, ש"הנשיא הוא הכל", ולא עוד אלא, שעל ידו נעשה ענין של נשיאות אצל כל בני". וראה ש"פ חוקת-בלק, "ב תמוז, תשמ"ט - התוועדויות ע' 12) וש"פ קרח, אדר"ח תמוז תש"ג - התוועדויות ע' 380. וראה שם ע' 384. ועוד.

2) ש"פ קרח תש"ג - התוועדויות ע' 383: "בעמדנו בראש חודש תמוז, הרי כעת גם הזמן המתאים להזכיר שיתחילו וכו'".

3) ש"פ קרח, ג' תמוז תשמ"ח הערה 77 - התוועדויות ע' 543: "יום השלישי בחודש, ו"ל דשיך להעילוי ד"שלישי" ש"הוכפל בו כי טוב", **הדגשת** הענין (דיום) טוב. ולהעיר, שגם ל"ז תמוז (שקביעותו 9: כמרוגש גם בפרשת הגאולה כפשוטה - שהגאולה **מאסר** בג' תמוז היא (בכמה פרטים) מגלה את ה"טוב" ד"ז תמוז וכו'".

4) להעיר מש"פ קרח, ג' תמוז תשמ"ח - התוועדויות ע' 535-6: "מכיון שבג' תמוז היתה **התחלת** הגאולה גם ד"ב-ג"ג תמוז, מסתבר לומר, שיש בה עילוי בענין מסויים גם לגבי הגאולה ד"ב-ג"ג תמוז". ובהערה 9: "כמרוגש גם בפרשת הגאולה כפשוטה - שהגאולה **מאסר** בג' תמוז היא (בכמה פרטים) הצלה גדולה יותר מהגאולה **מגולת** דעיר המלכת ב"ב-ג"ג תמוז".

5) משיחת ג' תמוז תשמ"ט - התוועדויות ע' 401: "פני שה' הקס"ד הראשון, ואח"כ היו כמה שינויים בזה, עד להגאולה שצייאה מבית-האסורים היתה בשלישי בתמוז (כידוע ומפורסם פירוש הדברים). "מכאן שצ"ל שבעת מעשה (כל תמוז בפעם הראשונה) לא ידעו פירוש הדברים, כיון שהציאה מבית-האסורים היתה כדי לנסוע לעיר-מקלט כו' - הרי, לאחר כמה ימים נתברר שהיתה זו התחלה ופתיחה לגאולה לגמרי (גם מעיר מקלט), ועד להציאה ממדינה ההיא".

6) שם: "ועוד ועקר - שהיתה זו התחלה ופתיחה **לסדר חדש בהפצת המעיינות חוצה** לאחר בוא כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו לחצי כדור התחתון: **השלימות** בהפצת המעיינות חוצה, היא - ע"ז שפועלים (לא רק באיזו פנה נדחת בעולם . . . אלא העיקר הוא שפועלים) **למטה מטה ביותר** - חצי כדור התחתון, כידוע פתגם . . . וכיון שהאפשרות לבואו של נשיא דורנו . . . ה' בעקבות המאסר והציאה מבית האסורים, שזו התחילה והשתדלות מכל ארבע כפות הארץ לפעול ליציאתו ממדינה ההיא . . . נמצא, שג' תמוז הוא התחלת ופתיחת השלב החדש בהפצת המעיינות חוצה בחצי כדור התחתון".

7) ש"פ קרח, ג' תמוז תשמ"ח - התוועדויות ע' 535: "והנה, כללות ענין הגאולה ד"ב-ג"ג תמוז, כולל גם התחלת הגאולה בג' תמוז - שייך לכל אחד ואחת מישראל: נוסף לכך שכל ענינו (ועאכ"כ ענין עיקר כהגאולה) של נשיא הדור שייכים לכל הדור, מכיון ש"הנשיא הוא הכל" - הרי, כל ענין המאסר והגאולה ה' על עבודתו בהרצת התורה לכלל ישראל, היינו לא בתור איש פרטי, יחיד ומיוחד, כי אם, בתור מנהיג כלל ישראל וכפי שכונת בעל הגאולה במכתבו הידוע (לחגיגת "ב תמוז הראשונה) - "לא אותי בלבד גאל הקב"ה ב"ב תמוז, כי אם גם את כל מחבבי וורתנו ה' - שומרי מצוה, וגם את אשר בשם ישראל יכונה", היינו, שזוהי גאולה דכלל ישראל, כל הסוגים דבני", לא רק רוב בני", אלא כל בני" ממש".

8) שם תשמ"ח ע' 541-2: "לבו מוהג (לא רק שהיחידה היא צורך עילי, אלא יחידה מוח) שהיחידה עצמה היא **התחלת העל**: בעת היציאה מבית האסורים בג' תמוז דשנה ההיא, לא ידעו עדיין שזוהי התחלת הגאולה, מכיון שהציאה מבית האסורים היתה (לא לחפשי, אלא) **לגלות**, ובלשונו של בעל המאסר והגאולה: בו ביום (ג' תמוז) **הוכרחה לצאת מגולה** אל עיר מקלט כו'. וממוהג גם בשחתו הידועה לפני נסיעתו לעיר מקלטו: נושאים אנו תפלה להש"ת, יהי ה' אלקינו עמו . . . לא מרוצנו גליונו וכו', היינו, שיש צורך בתפלה ובקשה נוספת מצד חומרת המצב כו'. אמנם, לאחר הגאולה ב"ב-ג"ג תמוז אגלאי מילתא למפרע שהציאה

שנה ושנה יש להתבונן בפרשת ימים אלה, ולקבל החלטות טובות להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בהרצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה.⁹

הוספה בהפצת המעיינות לקראת "ב-ג"ג בתמוז

ג. מג' תמוז עד ימי הגאולה ד"ב-ג"ג תמוז - צריך כאו"א להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בכל הפעולות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, ובאופן של וריזות, ומתוך הכרה שהעולם עצמו יסייע ליהודי בעבודתו.¹⁰

פעולות של ג' תמוז בעבודה

ד. כשמתעוררת שאלה או ספק, האם יש לו הכוחות הדרושים למילוי השליחות כו' אומרים לו, שג' תמוז פועל גאולה מכל השאלות והספקות כו', שישנה הבטחה ברורה ש"היה ה' אלקינו עמנו" ואין הדבר תלוי אלא ברצונו.¹¹

ה. בימי הגאולה, החל מג' תמוז, הרי בודאי ובודאי שיש לנצל ימים אלו להתעוררות וחזוק כו', כולל גם - התוועדויות דכמה וכמה מישראל אנשים נשים וטף, אנשים בפני עצמם והנשים בפני עצמם, באופן של צניעות.¹²

הכנות ל"ב ג"ג תמוז

ו. יש לעורר ע"ד ההכנות המתאימות לימי הגאולה י"ב-ג"ג תמוז, בימים שלפני זה החל מג' תמוז, והימים שלאחריו, ובפרט ימי הקריאה (וימי הכניסה), ועאכ"כ ביום השבת, "לקבעו ליום התוועדות כו".¹³

לנגן ה"קלאץ-ניגון" "פדה בשלום נפשי"

ז. [בהתוועדות שהתקיים בהעשירי לחודש הגאולה¹⁴, אמר:] ולפלא הכי גדול - שלאחרי שכל אחד ואחת (הגדולים עם הקטנים) אמר הפסוק "פדה בשלום נפשי" ביום זה¹⁵, מנגנים כמה וכמה ניגונים, ולא עולה על דעתו של אף אחד לנגן ה"קלאץ-ניגון": "פדה בשלום נפשי", ועל כל פנים - ישתדלו לחטוף ("אריינכאפן") ולנגן בסיומה של ההתוועדות.¹⁶

במית האסורים בג' תמוז היא התחלת הגאולה. ומזה מובן העילוי המיוחד ד' תמוז בזה גם לגבי "ב-ג"ג תמוז - שרואים בגלוי שענין של **גלות** (ה"הוכרחה לצאת בגולה") הוא באמת **התחלה של גאולה**. כלומר בימי הגאולה "ב-ג"ג תמוז נתגלה שהמאסר (והגלות) הוא באופן של ירידה **צורך** על" (ככל המועדים הקשורים עם הצלה וגאולה), היינו, שנתברר **שכונת** ירידת המאסר, היא, שע"ז יתוסף (לאח"י) עילוי גדול יותר (כבנד"ד, שכתוצאה מהמאסר והגאולה ניתוסף בהרצת התורה והיהדות בכל קצוי תבל וביתר שאת וביתר עוז), אבל ירידת הגלות כשעצמה היא בודאי מצב **בלתי-רצוי**; משא"כ בג' תמוז - הרי, ההליכה לגלות היא (לא רק **לצורך** גאולה, אלא היא עצמה) התחלה של גאולה".

9) תשמ"ח שם ע' 535: "שע"ז ממחרים ומזרזים את הגאולה האמיתית והשלמה ע"י משיח צדקנו". וראה גם שיחת ג' תמוז תשמ"ט - התוועדויות ע' 401: "ומה מובן גם בנוגע ל' תמוז בכל שנה - "הימים האלה נזכרים ונעשים" . . . ולכן, הרי זה הזמן המתאים לקבל החלטות טובות בכל הקשור להוספה בהפצת המעיינות חוצה ביתר שאת וביתר עוז, עד לאופן של שלימות - ע"ד ובדוגמת החידוש בהפצת המעיינות חוצה בחצי כדור התחתון, אשר, ההתחלה והפתיחה על זה היתה בג' תמוז".

10) משיחת ב' ד"ח תמוז וש"פ קרח, ג' תמוז תנש"א - התוועדויות ע' 406: "שבכל שנה ושנה (שנה כולל שינויי הזמן) מתוספת בזה על". וראה י"ד משיחת ש"פ קרח, ג' תמוז ונתש"א: "ומזה הוראה לשני סוגי עבודה בשאת וביתר עוז, עד לאופן של שלימות - ע"ד ובדוגמת החידוש בהפצת המעיינות חוצה בחצי כדור התחתון, אשר, ההתחלה והפתיחה על זה היתה בג' תמוז".

11) משיחת ש"פ קרח, ג' תמוז תשמ"ח - התוועדויות ע' 546: "ספק כו' האם יש לו הכוחות הדרושים למילוי השליחות בהפצת התורה והיהדות - אומרים לו . . . מכיון שנשיא דורנו הכריז "יהי ה' אלקינו עמנו כאשר ה' עם אבותינו", ש"הגם שאין אנו יכולים להידמות לאבותינו", מ"מ ישנה הבטחה ברורה ש"היה ה' אלקינו עמנו", ולא עוד, אלא, "כאשר ה' עם אבותינו", ולכן בודאי שניתנו הכוחות הדרושים למילוי השליחות בהצלחה ובשלימות, ואין הדבר תלוי אלא ברצונו של כל אחד ואחת". בענין ביטול ענינים של ספק וכו' בקשר לעבודת השליחות, ראה בארכיון ש"פ שמות תשמ"ח - התוועדויות ע' 215-6. ועוד.

12) תשמ"ח שם ע' 554: "ע"י מחיצה שאינה מפסקת, ח"ו, אלא אדרבה, פועלת אחדות אמיתית". להעיר משיחת ג' תמוז תשמ"ט - התוועדויות ע' 401: "אל"פ שההתוועדות העיקרית דחו הגאולה נערכת בימים "ב-ג"ג תמוז, שבהם היתה הגאולה בפועל (גם מעיר מקלט), הרי, ההתחלה והפתיחה היא, כאמור, בג' תמוז וכו'".

13) תשמ"ח שם ע' 543-4: "בעמדנו ביום הש"ק ג' תמוז . . . ובלשונו של בעל המאסר והגאולה: **"לקבועו ליום התוועדות והתעוררות לחיזוק התורה והיהדות בכל אתר ואתר לפי ענינו"**.

14) ש"פ חוקת תשמ"ח - התוועדויות ע' 575-6: "ישנו ענין נוסף בקביעות דשבת זו (השבת בין ג' תמוז ל"ב-ג"ג תמוז) ביום העשירי לחודש הגאולה - שבשיעור תהלים דיום העשירי בחודש נאמר הפסוק **"פדה בשלום נפשי"**, השיך לענין הגאולה".

15) שם: "ולא עוד, אלא, שאמירתו היתה "כאלו אמרם דוד מלך ישראל בעצמו", כפי שמבקשים בתפלת ה"יהי רצון" שלאחרי אמירת תהלים, אשר, עצם הבקשה על זה מוכיחה שאין זה גבדל של נס - ולאחר כל איכות הדיבור באופן "אז מדייטט זך אויס די ארץ" אודות עניני הגאולה - מנגנים וכו'".

16) שם: "לפני תפלת מנחה וקרה"ת כו' והעיקר, שמהדיבור והניגון נזכה תיכף ומיד (עוד לפני סיומה של ההתוועדות) להקיום בפועל - שיהי' (כ"ק אדמו"ר שליט"א התחיל לנגן) **"פדה בשלום"** . . ."